

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

7.

Hely

Idő

1901

Személy

Helyszám

Szerző

Cím

Művészet Budapesten

Forrás:

Eesti ujság

Bp.

1901 4/5

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Művészet Budapesten.

Sokszor hallunk jóra való törekvésekről, tiszteletreméltó intenciókról és jobb sorsra érdemes terv-kovácsolásról: a magyar fővárosnak igazi nagyvárossá, igazi világvárossá való kifejlesztése érdekében. Tervben, intencióban, javaslatban, valamint szép szónoklásban, itt soha sincs hiány. Az udvar jelenlétéről és vonzó fényéről nem szólva, van olyan, a ki fürdővizeink kihasználása révén óhajtja elérni nagyvárosi virágzásunkat. Van, a ki a ruletbankot találná a legalkalmasabb kompasznak a világvárosiasság irányában. Van, a ki állandóan a forgalmi eszközöket hajtogatja általános és különösen, sőt akadnak olyanok is, a kik Budapestet el sem tudják képzelni világvárosnak német színészet nélkül.

Mindenkinek meghagyva a maga kised játékát, csak egyet akarunk konstatálni ezuttal ebben a néhány szerény sorban. Arra akarunk ugyanis rámutatni, hogy van itten egy nagy törekvés, van egy szép és nemes irányzat, a mely árnyaiban is, eredményében is, határozottan világvárosi. Ez a mű-

vészet és a művészi törekvés minden irányban, a mely a maga vonzó erejével, nemes és nemesítő tulajdonságainak sokaságával mind fontosabb, mind becsesebb és mind tágasabb helyet hódít magának a főváros életében. S a mi a magyar művészi ösztön kincses értékét mutatja: művészetünk ezt a nagyszerű fejlődését ugyszólván a maga erejéből, minimálisan istápolva, száz bajokkal győzedelmesen megküzdve, a magyar fajban rejlő ős-tehetségek révén érte el.

Ez idő szerint Budapesten a következő művészeti tárlatok láthatók: Künn a városligeti Műcsarnokban a művészi alkotásoknak oly kiállítása látható, a melyre hatalmas tradíciókkal dicsekvő nyugoti nagyvárosok is méltó önértékelnének. Egy Lenbach és egy Palmié magas színvonala mellett megáll és feltűnik akárhány magyar munka, érdekes fölfogásával, a művészi gondolat és izlés finomságával, a végrehajtó technika befejezettségével. Nem irhatom ide valamennyi kitűnő magyar festmény és szobor művészenek nevét, csak annyit jegyzek meg, hogy én pél-

dául percekig elgyönyörködtem a Mendlik Oszkár tenger-vizén és Stettka Gyula önfestette arcképén. De váljunk el a Műcsarnoktól. Lássuk a többi látnivalót. Ott van a városligeti Iparcsarnokban az asszonyok művészeti termékeinek külön kiállítása, a mely a női kéz munkájának minden bájával vonzza a nézőt. A Ferenciek bazárjában a műbarátok kiállítása látható: egy izlésesen berendezett lakás, a melynek látása bizonyára fájni fog mindenkinek, a kinek hasonló belsőségre — nem telik. Az Országos Képtárban a mezzotintoknak nevezett szép metszetek gyűjteménye fejleszti a szép-história iránt való érdeklődést, míg az Iparművészeti Muzeumban látható párisi termékek gyönyörű példáját mutatják az ipari munkás-kéz művészi remeklésének. Most zárult be a nőipariskola tárlata, mely a tündérűjjak kedves munkáját, a tűnek és fonálnak édes csodáit mutatta be. S holnap nyílik meg egy műipari kiállítás a Teknológiai Muzeumban, szintén Párisban szerzett remekművek gyűjteményével. Végül hadd emlékezzünk meg a Nemzeti Szalonról, a

mely szintén nyitva van és látható, a művészi tárlatok megannyi tárlatával egyben.

Ime, mennyi bizonyága az eleven pezsdülésnek, az emelkedésnek és fejlődésnek a magyar művészet berkeiben. Hol az a nagyváros, ha csak nem ősi telepe a művészetnek, hol van, a mely több jelét és világvárosiasabb példáit mutatja a művészi törekvésnek, a művészi tehetségnek és a művészi izlés szolgálatának?

S kétségtelen az is, hogy művészetünk fejlődésének iránya nemzeti és magyar. Erről mi magunk nem is vagyunk kompetensek itélni, mert a mi szemünk a magunkéban a magunkét nem igen tudja fölismerni. Idegen szem nyomban fölismeri a magyar képben a magyar vonást.